

LEO

Sophie De Wit

**‘Paars-groen
justitiebeleid
blijft bij
beloftes’**

**Geert Bourgeois over
artificiële intelligentie**

**Sabine Wyns leidt
ons rond in Holsbeek**

28

‘Ik ben geen voorstander van stadslijsten. Ik ben zodanig trots op mijn partij en waar ze voor staat’

Eva Maes

13

‘Als laborante moet je vaak helemaal opnieuw beginnen. Die gedrevenheid komt ook van pas in de politiek’

Sabine Wyns

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuynck, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Charlotte Vandecruys, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Anne Deknock, ©An Cladorp, ©Andreas Van Esbroeck, ©Dieter Telemans, ©Frankie and Fish, ©James Arthur, ©Sandra Van Watermeulen
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

24

‘Ik heb bewondering voor parlementsleden die in de achtergrond hard hun best doen en amper de pers halen’

Jan Hofkens

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 25 februari 2022. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 19 april 2022.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

[fb.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie) [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘DEZE VLAAMSE REGERING VOERT EFFECTIEF HAAR AMBITIEUZE REGEER- AKKOORD UIT’

Toen ik tweeënhalf jaar geleden de eed aflegde als minister-president van Vlaanderen had ik nooit kunnen vermoeden hoe de eerste helft van mijn ambtstermijn er zou uitzien. Het waren moeilijke, best pittige en soms zelfs stormachtige jaren. Met de coronapandemie, de Brexit, maar ook PFOS, klimaatverandering, de stijgende energieprijzen, en ga zo maar door. Enorme uitdagingen. *Events, my dear boy, events*, antwoordde de Britse premier Harold Macmillan zestig jaar geleden al aan een kritische journalist toen die hem vroeg wat een regeringsleider het meest hoort te vrezen.

De coronacrisis heeft het beleid van de Vlaamse Regering twee jaar lang overschaduwd en heel veel van onze aandacht gevegd. Toch is daarnaast op veel vlakken ook stevig beleid gevoerd. Deze Vlaamse Regering voert effectief haar ambitieuze regeerakkoord uit. Zonder enig verwijl. Daarenboven heeft deze regering aangetoond dat ze elk probleem waarvoor Vlaanderen bevoegd is meteen aanpakt.

Dat bewijzen de talloze akkoorden en plannen: het relanceplan *Vlaamse Veerkracht*, het zorgakkoord, het begrotingsakkoord, het klimaat- en energieplan, de vaccinatiecampagne, de coronasteun aan bedrijven en verenigingen, de hervormingen op het vlak van onderwijs, cultuur en arbeidsmarkt, de vele infrastructuurwerken, de vereenvoudiging van de structuren, de Noordstrategie waarmee we ons richten op de werkzaamheidsgraad, innovatie en duurzaamheid van de Scandinavische landen. En vorige week bereikten we een oplossing voor de moeilijke stikstof- en bouwshiftdossiers.

Halfweg de regeerperiode en met het einde van de pandemie in zicht, is het tijd om het coronajuk van ons af te twieren. En om het tweede deel van de regeerperiode in zesde versnelling af te leggen. Maar we doen dat niet zonder ook even terug te blikken naar wat we – ondanks alles en soms onder de radar van de media – in gang konden zetten.

Jan Jambon
Minister-president

Lorin Parys en Frieda Gijbels
over de ziekenhuisfinanciering

‘NIEUWE FINANCIËLE TRANSFERS NAAR FRANSTALIG BELGIË’

De overheveling van de zorg naar de deelstaten is een belangrijke pijler in het federale regeerakkoord. Nu minister van Volksgezondheid Frank Vandenbroucke (Vooruit) de ziekenhuisfinanciering wil hervormen, zijn de verwachtingen hooggespannen. LEO polste naar de visie van Kamerlid Frieda Gijbels en Vlaams Parlementslid Lorin Parys.

M **aakt Vandenbroucke inderdaad werk van de overheveling van de zorg naar de deelstaten, Frieda?**

Frieda: ‘Hoegenaamd niet! Zijn plannen gaan niet uit van een zorg die gestoeld is op de verschillende noden van de gemeenschappen. De minister lijkt zo een van de laatste hoopgevende ambities van deze regering definitief naar de vuilnisbak te verwijzen. De belastingbetaler dreigt te moeten blijven opdraaien voor overbodige en inefficiënte ‘onzinzorg’: te veel chirurgie in plaats van kinesithérapie, te vaak naar de specialist in plaats van de huisarts, te veel antidepressiva in plaats van preventieve zorg. In Franstalig België stapt men ook veel sneller naar de spoeddienst, terwijl de Vlaming eerder zijn huisarts bezoekt.’

‘De overconsumptie van zorg is een gekend probleem in Wallonië. Maar

het plan-Vandenbroucke vermeldt daarover niets. Die zaken moeten nochtans aangepakt worden. De gezondheidszorg moet eerst volledig overgeheveld worden naar de gemeenschappen. En dan kan elke gemeenschap zelf beslissen hoe ze haar zorg wil organiseren. Maar als klap op de vuurpijl organiseert Vandenbroucke met zijn plannen net een reeks nieuwe financiële transfers van Vlaanderen naar Franstalig België.’

Nieuwe financiële transfers? Wat bedoel je daarmee?

Frieda: ‘Er is een hemelsbreed verschil tussen het beheer van de Vlaamse en de Waalse ziekenhuizen. En dat heeft gevolgen. Zo zie je traditioneel veel hogere ereloon-supplementen in Waalse en Brusselse ziekenhuizen, terwijl hun financiering vaak in het rood gaat. In Vlaanderen zijn die financiële evenwichten ook precair, maar er wordt toch meer gewaakt over een gezonde balans. Ik hou mijn hart vast voor de dag dat Vandenbroucke de ereloon-supplementen gewoon gaat schrappen, zoals hij voorstelt.’

Lorin: ‘Inderdaad, de federale overheid zal natuurlijk geen ziekenhuizen failliet laten gaan. Het verschil zal ze gewoon

financieel bijpassen. Daarvoor zal de Vlaamse belastingbetaler uiteindelijk weer opdraaien. En dat terwijl Vlaanderen een betere leerling is, want zoals Frieda al zegt: de financiële situatie van de ziekenhuizen is bij ons over het algemeen een stuk beter. Maar daarvoor zullen we dus niet beloond worden, integendeel.’

‘In Vlaanderen proberen we de ziekenhuizen zo efficiënt mogelijk te organiseren. We hebben onder meer werk gemaakt van ziekenhuisnetwerken, zodat niet elk ziekenhuis zich nog in alles moet specialiseren. Zo kunnen verschillende ziekenhuizen binnen hetzelfde netwerk zich focussen op verschillende specialisaties. Wanneer bijvoorbeeld niet overal hoogtechnologisch en duur materiaal aangekocht moet worden, is dat een pak efficiënter. Ook op dat vlak staat Vlaanderen veel verder. De taalgrens blijft een zorggrens.’

Zijn er nog goede praktijken in Vlaanderen die Wallonië kan overnemen voor het beheer van zijn ziekenhuizen?

Frieda: ‘Jazeker. In Vlaanderen wordt al veel meer aangestuurd op daghospitalisatie en probeert men langere verblijven te beperken. Vandenbroucke wil meer inzetten op die daghospitalisatie. Dat is op zich een goed plan, maar de inhaalbeweging die in Wallonië moet gebeuren, is ook op dat vlak groter. Wie zal het gelag betalen? Ik vrees dat opnieuw de Vlaming gestraft zal worden voor zijn ijver.’

Lorin: 'Om het aantal langere verblijven te verminderen, moet je ook een degelijk zorgnetwerk buiten de ziekenhuismuren uitbouwen, zodat de patiënt thuis kán herstellen of revalideren. In Vlaanderen proberen we de versnippering weg te werken door bijvoorbeeld eerstelijnszones uit te bouwen. Die 'eerste lijn' zijn de lokale zorg- en hulpverleners die het dichtst bij de patiënt staan: huisartsen, apothekers,

'Ik vrees dat de Vlaming opnieuw gestraft zal worden voor zijn ijver'

Frieda Gijbels

kinesitherapeuten, thuisverplegers ... De muren tussen de ziekenhuizen en de eerstelijnszorg moeten we afbreken om tot een geïntegreerd zorgsysteem te

Lorin Parys en Frieda Gijbels: 'De toekomst ligt bij korte ziekenhuisverblijven en goede zorg dicht bij huis.'

komen. Ten zuiden van de taalgrens is van die evolutie nog geen sprake en dus lezen we daar niets over.'

Tijdens de covidcrisis heeft het Vlaamse niveau het niet altijd beter gedaan. Is een volledige overheveling van de zorg naar de deelstaten nog een goed idee?

Frieda: 'Het kan een patiënt misschien weinig schelen of zijn zorg op federaal of op gemeenschapsniveau georganiseerd is. Maar wat hem wel kan schelen, is dat die zorg vlot verloopt, dat zijn zorgverstrekkers zijn dossier kennen en dat ze vlot met elkaar kunnen overleggen. De toekomst ligt bij korte ziekenhuisverblijven en, aansluitend, goede zorg dicht bij huis. Dat kan je alleen organiseren als je van die zorg een homogeen bevoegdheidspakket maakt op gemeenschapsniveau. Als je rond de patiënt een kring van zorgverstrekkers organiseert die voortdurend met elkaar in dialoog zijn.'

Lorin: 'Wat een patiënt wel kan schelen, is dat de zorg inderdaad goed is. Het is heel jammer dat de voorstellen amper lessen lijken te trekken uit de coronacrisis. De versnippering van de gezondheidszorg, het belang van preventie, de nood aan een duurzaam zorgsysteem, waarbij de verschillende zorgactoren dicht bij elkaar staan en vlot met elkaar communiceren: dat is blijkbaar zelfs geen voetnoot waard in het plan van Vandenbroucke. Maar je kan dat enkel aanpakken als je de zorg helemaal op Vlaams niveau organiseert.' ■

Annabel Tavernier en Arnout Coel
over de nieuwe inschrijvingsregels

MAXIMALE VRIJHEID VOOR OUDERS EN SCHOLEN

De nieuwe inschrijvingsregels voor scholen zijn een feit. 'De regels worden eenvoudiger, transparanter en duidelijker, met maximaal respect voor de keuzevrijheid van de ouders', zegt Vlaams Parlementslid Arnout Coel. Voor scholen in Brussel en de Vlaamse Rand worden aparte regels voorzien. 'Daarmee trekken we resoluut de kaart van het Nederlands', zegt Annabel Tavernier, Vlaams Parlementslid uit Brussel.

Vandaag moet elke school nog een bepaald percentage van de plaatsen vrijhouden voor kansarme leerlingen. Die zogenaamde dubbele contingertering wordt nu afgeschaft. 'Dat systeem was allerminst transparant en de gewenste effecten van de sociale mix bleven uit', zegt Arnout. 'We kiezen resoluut voor een andere aanpak, op maat van de scholen.'

De nieuwe regels voorzien nog altijd de mogelijkheid om tot twintig procent van de plaatsen vrij te houden voor 'ondervertegenwoordigde groepen', maar dat wordt niet langer opgelegd. Ouders krijgen dus meer vrijheid om een school te kiezen.

Vrije schoolkeuze garanderen

'De dubbele contingertering had vaak een te dwingend karakter en hield geen rekening met de lokale verschillen tussen de gemeenten', zegt Arnout. 'Als er in de toekomst toch nog gewerkt wordt met een voorrangssysteem, dan zal dat dus beperkt zijn en enkel gebaseerd op de lokale situatie. Zo wordt het mogelijk om in te spelen op lokale noden, maar zonder de vrije schoolkeuze in het gedrang te brengen. Het wordt nu decretaal mogelijk om leerlingen te ordenen op basis van schoolvoorkeur en toeval.'

Het nieuwe decreet zorgt bovendien voor een stevige planlastvermindering bij de scholen. Zo kunnen zij wegeringen ook digitaal aan de ouders bezorgen. En voor scholen zonder capaciteitsdruk verdwijnt onder meer de verplichting om capaciteiten en vrije plaatsen te bepalen, net zoals het reserveren van aparte periodes voor voorrangsgroepen.

Nederlandstalig karakter

De specifieke inschrijvingsregels voor scholen in de Vlaamse Rand rond Brussel moeten er in de toekomst

voor zorgen dat hun Vlaamse karakter maximaal behouden blijft, ondanks de druk vanuit de hoofdstad op de kwaliteit van het Nederlandstalige onderwijs. 'We zorgen voor een specifieke voorrangregeling voor leerlingen die school willen lopen in hun eigen gemeente', zegt Arnout. 'Zo spelen we in op de specifieke problematiek van de streek.'

'Het Nederlandstalige onderwijs in Brussel moet zijn uitstekende reputatie kunnen behouden'

Annabel Tavernier

In Brussel zelf staat het Nederlandstalige onderwijs garant voor kwaliteit. 'En dat willen we graag ook zo houden', geeft Annabel aan. 'Die uitstekende reputatie zorgt er natuurlijk wel voor dat ook Frans- en anderstaligen de weg naar Nederlandstalige scholen in Brussel

makkelijk vinden. Door de voorrang voor Nederlandstaligen op te trekken van 55 naar 65 procent van de plaatsen zullen de kwaliteit en het Nederlandstalige karakter van het Vlaamse onderwijs in Brussel minder onder druk komen te staan. Het Nederlandstalige onderwijs moet zijn uitstekende reputatie kunnen behouden.’

Daarnaast voeren de nieuwe regels een bijkomende voorrangsgroep van 15 procent in voor het secundair onderwijs voor leerlingen die negen jaar Nederlandstalig basisonderwijs hebben gevolgd. ‘Op die manier belonen we, ongeacht de thuistaal, iedereen die kiest voor het Nederlands en de Vlaamse Gemeenschap. Door ervoor te zorgen dat voldoende Nederlandstalige kinderen een plek vinden, garanderen we het Nederlandstalige karakter van het Vlaamse onderwijs in Brussel. Dat is een goede zaak voor zowel Nederlandstalige als anderstalige Brusselaars.’

De nieuwe inschrijvingsregels worden van kracht op 1 september 2022 voor de inschrijvingen van het schooljaar 2023-2024. ■

FEDERAAL

VOEDSEL SCHENKEN WORDT AANTREKKELIJKER

Een recordaantal mensen deed in 2020 een beroep op de Voedselbanken. Anderzijds wordt bijna dertig procent van alle voedsel verspild. Om ervoor te zorgen dat meer voedseloverschotten terecht komen bij initiatieven zoals de Voedselbanken, heeft Kamerlid Anneleen Van Bossuyt een wetsvoorstel ingediend. Ze wil daarmee de hinderpalen voor voedselschenking wegwerken én bedrijven fiscaal stimuleren om hun overschotten te schenken.

‘Vroeger moesten ondernemingen btw betalen op voedselschenken aan bijvoorbeeld de Voedselbanken.

Daardoor was het voor hen voordeliger om voedsel weg te gooien dan om het weg te schenken, een absurde praktijk die intussen terecht werd afgeschaft, maar nog niet wettelijk verankerd werd. Met ons voorstel nemen we die rechtsonzekerheid weg.’

Om voedselschenken extra aan te moedigen, wordt er in de vennootschapsbelasting bovendien een belastingvermindering van zestig procent van de nettoboekwaarde van gedoneerde levensmiddelen voorzien. ‘Voedsel dat anders weggegooid werd, zal zo geconsumeerd worden. In die zin levert ons voorstel ook een kleine bijdrage in de strijd tegen de klimaatverandering’, zegt Anneleen.

Anneleen Van Bossuyt

VLAAMS

ZUHAL PAKT OVERSUBSIDIERING ZONNEPANELEN AAN

Vlaanderen zal de komende jaren ongeveer 1,2 miljard euro minder groenestroomcertificaten uitbetalen aan grote investeerders in zonnepaneelinstallaties. Die investeerders waren door beslissingen uit het verleden overgesubsidieerd en hebben hun investering intussen al heel goed terugverdiend.

Zuhal werkte een juridisch robuust voorstel uit waarmee ze die historische oversubsidiëring maximaal wil rechtzetten. ‘Gezinnen voelen die nu nog steeds op hun factuur. Door de uitbetaling

van groenestroomcertificaten aan overgesubsidieerde grote zonnepaneelinstallaties stop te zetten, verlagen we structureel de Vlaamse componenten van de elektriciteitsfactuur.’ De ingreep komt bovenop de al besliste maatregelen, zoals een aardgasheffing op ondernemingen en het stopzetten van subsidies voor nieuwe aardgas aansluitingen.

‘De factuur van alleenstaanden, gezinnen en ondernemers mag geen jackpot zijn voor de oversubsidiëring van een handvol grote zonnepaneelinstallaties. Dit gaat om rechtvaardigheid’, zegt Zuhal.

Zuhal Demir

'GEEN WOORDEN MAAR DADEN'

SOPHIE DE WIT HEKELT
DE LOZE BELOFTES VAN DE
HUIDIGE JUSTITIEMINISTER

Kamerlid Sophie De Wit volgt voor de N-VA vol overgave en passie het thema Justitie op. Met haar reputatie als dossiervreter en ervaring als advocaat duwt ze waar het pijn doet: 'Van Quickenborne geeft blijk van veel blabla en weinig boemboem. Maar de realiteit haalt hem stilaan in. De federale Justitie loopt op haar laatste benen.'

Hoe gaat het in de Kamer, Sophie? 'De werkzaamheden in de Kamer blijven een boeiende uitdaging. De commissie Justitie is een bijzondere commissie. Daar wordt traditioneel op een heel technisch-inhoudelijke manier gewerkt, vaak los van het politieke spel. En omdat ik nogal een dossiervreter ben, voel ik me daar dus wel thuis. (lacht) Ik probeer zelfs de slechte wetteksten wat minder slecht te maken, hoewel deze minister (Vincent Van Quickenborne van Open Vld, red.) met opvallend minder wetgevend werk naar de commissie komt dan zijn voorganger. Maar het lijkt er toch op dat mijn opmerkingen wel gehoord en meegenomen worden. Daarnaast formuleer ik uiteraard ook eigen wetsvoorstellen en ondervraag ik de minister wekelijks over zijn beleid.'

- geboren op 28 augustus 1973 in Deurne
- studeerde rechten (KU Leuven) en strafrecht (Parijs)
- advocaat
- Vlaams Parlementslid van 2009 tot 2010
- verkozen als Kamerlid in 2010 en sindsdien lid van de Kamercommissie Justitie
- gemeenteraadslid (sinds 2001) en burgemeester van Aartselaar (sinds 2013)
- samen met Dirk trotse ouder van Loïc (13), Emma (11) en de tweeling Isabeau en Arthur (10)

Vincent Van Quickenborne is ondertussen al meer dan een jaar bevoegd voor Justitie. Wat vind je van zijn beleid tot nu toe?

'Hij is er met extra financiële middelen en met veel ambities aan begonnen, maar botst nu al op de realiteit. Zijn wittebroodsweken zijn duidelijk voorbij. Op zich leek het regeerakkoord bij een eerste lezing nog veelbelovend. Het luik over Justitie las als het N-VA-programma, zij het dan een bijzonder vage versie ervan. Die vaagheid was uiteraard geen toeval: ze diende om de grote verschillen tussen de zeven regeringspartijen te verdoezelen.'

'Van Quickenborne geeft blijk van veel blabla maar weinig boemboem'

Ze zouden dat later wel uitklaren. Maar als je aan de ene kant partijen hebt die de gevangenis capaciteit willen verhogen, en aan de andere kant partijen zoals de groenen die liefst elke gevangenisstraf uit het strafwetboek zien verdwijnen, moet je water en vuur gaan verzoenen. En dus gebeurt er in de realiteit niks en blijven we van het ene schandaal naar het volgende schrijnende verhaal sukkelen.'

Als je de kranten mag geloven, wil de minister Justitie nochtans sneller, straffer en rechtvaardiger maken. Klopt dat dan niet?

'Van Quickenborne slaagt erin om bijna wekelijks forse aankondigingen te doen en daarmee de kranten en journaals te vullen. 'Ik zal de overbevolking oplossen, ik zal de korte straffen uitvoeren, ik zal meer personeel en middelen voorzien voor politie en parket ...' De minister communiceert handig en belooft veel, maar de werkelijkheid haalt hem stilaan in. Er is jammer genoeg een groot verschil tussen zijn woorden en zijn daden. Op dergelijke politiek staat

een houdbaarheidsdatum en die nadert met rasse schreden. Op het terrein zelf begint men immers te zien dat het veelal om ballonnetjes gaat, waar in de feiten te weinig van terecht komt. Dat is jammer, want veel van zijn aankondigingen zouden we volmondig steunen.'

Jij bent de luis in de pels van Van Quickenborne op het vlak van de overbevolkte gevangenissen. Is daar al wat vooruitgang geboekt?

'Ook hier geeft Van Quickenborne blijk van veel blabla maar weinig boemboem. De nieuwe gevangenissen, die momenteel gebouwd worden en de komende jaren opengaan, zijn nog initiatieven van de Zweedse regering-Michel. Met Vivaldi blijft het wachten op bijkomende capaciteit. Ik heb er daarom altijd al op gehamerd om na de opening van die nieuwe gevangenissen ook de oude gevangenissen nog langer open te houden, zodat de capaciteit effectief verhoogd wordt en straffen ook effectief uitgevoerd worden. Die piste werd steeds weggewuifd. In de plaats daarvan morrelde men dan maar aan de strafuitvoering en werd die verder ingekort of opgeschort. Maar nu de overbevolking desondanks echt helemaal uit de hand lijkt te lopen, heeft Van Quickenborne eindelijk het licht gezien en gaat hij dan toch in op onze suggestie.'

'Zelf kondigt hij circa 700 plaatsen aan in 15 nieuwe detentiehuisen, maar hij krijgt er zelfs in zijn eigen stad Kortrijk niet eens een uit de grond gestampt. Er hadden er ondertussen al drie moeten zijn volgens zijn hoeracommunicatie vorig najaar, maar het eerste, met 20 tot 40 plaatsen, komt er volgens de laatste berichten ten vroegste in de zomer. Dat is dus allemaal heel onzeker en slechts een druppel op een hete plaat.'

En ondertussen ...?

'Ondertussen sukkelen we nog minstens een jaar verder, zeker in Antwerpen. Vlaamse gevangenissen vangen 75 procent van de overbevolking op, →

terwijl er in Wallonië evenveel capaciteit is en er voldoende mensen in de Vlaamse gevangenissen zitten die een mondje Frans spreken. De minister beweert dat het niet makkelijk is gevangenen zomaar van de ene naar de andere gevangenis te verhuizen. De socialistische regering in Denemarken slaagt erin om gedetineerden over te brengen naar Kosovaarse gevangenissen die ze daar huren, maar in dit land is zelfs de wil er niet om een veroordeelde crimineel van Antwerpen naar Namen te transporteren. Dat krijg je toch niet uitgelegd aan Antwerpse cipiers die elke dag in gevaarlijke omstandigheden aan het werk moeten.'

De strafuitvoering is nog zo'n traditioneel pijnpunt in dit land. Hoe loopt dat vandaag?

'Ronduit slecht. Ik kan het echt niet anders omschrijven, ondanks – ook hier – de straffe belofes. Vorige herfst klopte Van Quickenborne zich nog flink op de borst en beloofde hij stellig om ook korte straffen uit te voeren vanaf 1 december. Maar enkele weken later werd de inwerkingtreding van die wet nog maar eens uitgesteld tot komende zomer. Ondertussen is het zelfs nog erger geworden: de minister wil corona als excuus invoeren om straffen toch nog verder op te schorten, terwijl de besmettingscijfers dalen als nooit tevoren. Corona heeft daar dan ook niks mee te maken — hij krijgt gewoon het probleem van de overvolle gevangenissen niet opgelost. Het staat in de sterren geschreven dat ook tegen de zomer de korte straffen nog niet uitgevoerd kunnen worden.'

'We zijn in dit land al jaren in hetzelfde bedje ziek: de gevangencapaciteit wordt niet aangepast aan het aantal veroordeelden, maar de strafuitvoering wordt aangepast aan de capaciteit. Dat pikken de mensen terecht niet langer en het tast eenieders rechtvaardigheids-

'Justitie is een van de belangrijkste taken van een overheid die zichzelf serieus wil nemen'

gevoel aan. Het ergste van de zaak is dat kleine startende boefjes zich onaantastbaar wanen. Ze worden immers niet gestraft, en zo glijden ze verder af naar zwaardere criminaliteit. We hebben dan ook nood aan een overcapaciteit in de gevangenissen om alle straffen, korte én lange, meteen te kunnen uitvoeren. Zo vermijden we recidive, waardoor de criminaliteit daalt en oude gevangenis- gesloten kunnen worden. Nederland deed het ons voor, dus waarom kan dat hier niet?'

En de 'war on drugs'?

'Die oorlog is moeilijk te winnen, maar dat wil niet zeggen dat je hem niet moet voeren. Integendeel. Drugs destabiliseren niet alleen families, maar alle lagen van de samenleving. En dan heb ik het niet enkel over het gebruik. Er gaan gigantische bedragen rond in die wereld. Zoveel illegaal geld gaat jammer genoeg hand in hand met straatgeweld en onveiligheid. Tegelijk ontwricht het ook onze reguliere economie. Net daarom maak ik me echt zorgen over het pad dat Vivaldi wil bewandelen. Legalisering van drugs lijkt niet veraf. Overheden in Brussel en Wallonië organiseren spuitruimtes en verschillende partijen willen zelfs harddrugs legaal gaan aanbieden.'

'Dat is een kwalijke trend. Drugs worden op die manier steeds meer genormaliseerd, terwijl er werkelijk niks positiefs aan is. Om dan als overheid het

signaal te geven dat het allemaal niet zo dramatisch is, is gewoon dom. Jongeren zijn de makkelijkste en meest kwetsbare slachtoffers van zulke ideeën. Dat de groenen moord en brand schreeuwen over slechte luchtkwaliteit en de gevolgen voor de gezondheid van de mensen, maar tegelijkertijd pleiten voor legalisering van drugs: dat kan er bij mij niet in.'

Je noemt Van Quickenborne wel eens de minister van boetes. Waar komt dat vandaan?

'Dat is ontstaan tijdens de coronacrisis. Van Quickenborne vond dat er tegen de kleinste overtredingen opgetreden moest worden met boetes. Ook bij verkeersboetes haalt hij een gigantisch inningspercentage van om en bij de 95 procent. Natuurlijk moeten we ons allemaal aan de gevraagde maximumsnelheden houden. Dat staat vast. Maar

het contrast met de straf die sommige zware criminelen of grote fiscale fraudeurs krijgen, is wel groot. Dat stoot me tegen de borst en daarover leeft bij de mensen veel ongenoegen. Jonge gasten die met z'n vijven in de tuin iets dronken tijdens de tweede coronagolf moesten de bon op, maar tegelijkertijd blijven miljoenen euro's aan boetes van veroordeelde criminelen onbetaald en daar wordt nauwelijks iets aan gedaan.'

'Drugs worden steeds meer genormaliseerd, terwijl er werkelijk niks positiefs aan is'

Heb je het gevoel dat je, sinds Vivaldi in het zadel zit, al een steen hebt kunnen verleggen in het parlement?

'Het begin was moeilijk. Je zit met een populistische minister die eigenlijk het walhalla belooft. Wie kan daar tegen zijn? Maar ondertussen wordt het dus steeds duidelijker dat er weinig van in huis komt. En ik merk ook wel dat steeds meer van onze ideeën schaamteloos overgenomen worden, ook door de meerderheid.'

'Ik ben bijvoorbeeld al jaren een groot voorstander van de uitbreiding van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank. Dat betekent onder meer dat veroordeelde criminelen na hun gevangenisstraf opgevolgd of zelfs opgesloten kunnen blijven, als ze te gevaarlijk zijn om vrijgelaten te worden. Maar in het nieuwe strafwetboek waarmee Van Quickenborne naar het parlement wil komen, was dat niet meer voorzien. Dat was 'voorbijgestreefd' volgens de experts. Mijn wetsvoorstellen om het systeem uit te breiden,

vonden tot voor enkele weken dan ook geen steun.'

'Tot er iets verschrikkelijks gebeurde: de dood van de vierjarige Dean. De dader blijkt dan twaalf jaar geleden al veroordeeld te zijn voor de dood van een tweejarig kindje en werd vrijgelaten zonder enige opvolging. De terbeschikkingstelling had die opvolging kunnen bieden. Maar hij kon dus gewoon weer in contact komen met kinderen. Daar word je dan wel héél stil van. En zoals zo vaak gaan bij sommigen de ogen pas open wanneer zoiets gebeurt. Ook de minister veranderde het geweer plots van schouder en verkondigde zowel in de media als in het halfroond dat hij die terbeschikkingstelling wil behouden en zelfs uitbreiden. Ons wetsvoorstel ligt alvast klaar en kan zo gestemd worden.'

Het klinkt alsof er nog véél werk op de plank ligt bij Justitie om die broodnodige hervormingen door te voeren. Komt het ooit goed?

'Dat moet. Justitie is wat mij betreft een van de belangrijkste taken van een overheid die zichzelf serieus wil nemen. Je kan je niet voorstellen dat iets of iemand anders die taak zou kunnen overnemen. En net die kerntaak loopt dus al decennia in de soep. Als ik eerlijk ben, is mijn geloof dat een grondige hervorming op federaal niveau nog kan lukken, wel heel klein geworden. Onbestaand eigenlijk. Er zijn al zoveel goedbedoelde pogingen gedaan, maar telkens botsten die op weerstand. In het zuiden van dit land denken bijvoorbeeld helemaal anders over de strafuitvoering. Maar de weerstand is niet enkel politiek, ze komt ook van het systeem zelf. De federale Justitie loopt echt op haar laatste benen. In andere federale landen is Justitie een bevoegdheid van de deelstaten, dus waarom zou dat hier niet kunnen? Het gaat over de impact op mensen. Laat ons Justitie dan ook dichter bij de mensen brengen.' ■

De favoriete apps van Katja Verheyen

Katja, jij zetelt in de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding. Waarover gaat deze tweet?

'Eind vorig jaar kwam de Vlaamse armoedeorganisatie vzw Poverello in opspraak na vermeende fraude en verdwenen geld. Dat was een slag in het gezicht van alle hulpbehoevenden, en van die vele andere organisaties die hun werk wél goed doen. Voor een overheid is het moeilijk om in te grijpen in de werking van private organisaties. Zeker wanneer er, zoals bij Poverello, amper tot geen subsidies aan te pas komen, is het vaak een kwestie van vertrouwen. Dat vertrouwen is heel vaak terecht. Maar soms wordt het heel hard geschonden, zoals in dit geval.'

'Om dergelijke wanpraktijken tegen te gaan, deed ik een voorstel: lanceer een deontologische code voor organisaties die met de meest kwetsbaren

werken. Een laagdrempelige code rond financiële transparantie en besteding van middelen die men moet onderschrijven om in aanmerking te komen voor subsidies. Daarnaast kan die deontologische code ook dienen als een kwaliteitslabel. Mensen zullen sneller geneigd zijn om grote giften te geven aan organisaties die de deontologische code onderschrijven. Dat is ook in het belang van kleinere organisaties die zich vol enthousiasme inzetten.'

Katja Verheyen (1980) studeerde orthopedagogie en was jarenlang actief als hulpverlener. Op 18 juni 2019 legde ze – als eerste opvolger van Jan Peumans – de eed af als Vlaams Parlements lid. Katja begon haar politieke carrière als Limburgs provincieraadslid in 2009. In 2012 werd ze gemeenteraadslid in de stad Bree, waar ze sinds 2019 ook schepen van Welzijn en Wonen is. Twee thema's die ze ook in het Vlaams Parlement van nabij opvolgt.

✉ katja.verheyen@n-va.be
 🌐 fb.com/katjaverheyenBree 📺 @KatjaVerheyen
 🌐 www.katjaverheyen.be

Spotify

'Voor mij de beste manier om op telefoon of tablet naar muziek en podcasts te luisteren! En een absolute must voor iemand zoals ik die voorzitter is van een geweldige musicalvereniging. De vele fantastische Nederlands-talige historische podcasts op Spotify zijn de kers op de taart.'

Duolingo

'Duolingo is een van mijn favoriete apps. Ik geloof in levenslang leren en Duolingo is uitstekend om nieuwe talen te leren. Mijn ambitie is om Portugees te leren, al is het met mijn vele politieke verplichtingen wat moeilijker om daar de tijd voor te vinden.'

Heyday

'Ik besteed heel wat van mijn tijd in het parlement aan kwetsbare groepen. Zo ook aan jongeren die door problemen heel vroeg op eigen benen moeten staan. Heyday is een app van het JAC (Jongeren Advies Centrum), dat jonge mensen ondersteunt bij het zelfstandig wonen. Hij is voor mij dus niet direct bruikbaar, maar ik maak er altijd héél graag reclame voor.'

HET Holsbeek VAN SABINE WYNS

**'Ik geloof
in positieve
oppositie'**

Politiek loopt niet altijd over rozen. Ook lokaal niet. Daarover kunnen ze bij N-VA Holsbeek meespreken. In 2017 stapten drie van de vier gemeenteraadsleden uit de partij. De afdeling bleef echter niet bij de pakken neerzitten. Met een flinke dosis doorzettingsvermogen en een onverzettelijk enthousiasme bouwde gemeenteraadslid en afdelingsvoorzitter Sabine Wyns met haar team aan een nieuw en positief verhaal. Met succes. LEO sprak met Sabine in de schaduw van het kasteel van Horst.

En triestige periode', zegt Sabine als ze terugkijkt op die moeilijke maanden. 'Maar ik heb snel de knop omgedraaid, samen met Jo Vanmechelen en met Herman Van Criekingen, toen ons enig overgebleven gemeenteraadslid. We hebben enorm hard gewerkt met onze kleine ploeg en konden een aantal nieuwe mensen aantrekken. In 2018 slaagden we erin om met een volledige lijst naar de verkiezingen te trekken en haalden we drie zetels binnen. Dat viel mee, gezien de historiek, maar toch was ik ontgoocheld. Tot ik een berichtje kreeg van Theo Francken: 'Blijven doorgaan!' Dat deed deugd. Zulke steunberichtjes, dat doet hij wel vaker.'

En-en-en-verhaal

En zo was de N-VA-trein in Holsbeek opnieuw vertrokken. Sabine, sinds 2016 OCMW-raadslid, geraakte in 2018 verkozen in de gemeenteraad. Begin 2019 kozen de leden van N-VA Holsbeek haar tot voorzitter. 'Ik had toen wel al enkele concrete ideeën over bepaalde zaken en heb dat ook meteen aan mijn bestuur duidelijk gemaakt: het moet een en-en-en-verhaal worden: én regelmatig goede huis-aan-huisblaadjes uitbrengen, én degelijk werk in de gemeenteraad én naar buiten komen met onze afdeling. Geen half werk. De mensen moeten weten wie we zijn, waar we voor staan. Zeker in een dorpsgemeente zoals Holsbeek.' →

HET HOLSBEEK VAN SABINE WYNS

- geboren op 16 oktober 1969 in Heist-op-den-Berg
- 27 jaar gehuwd met Dirk De Haes en mama van Erin (21)
- laborante, stafmedewerker CCB/VIB-KULeuven
- houdt van reizen, steden bezoeken, wandelen, lekker tafelen
- OCMW-raadslid sinds 2016
- gemeenteraadslid en politieraadslid sinds 2019

Het resultaat is er naar: de afdeling voert volop constructieve oppositie, brengt vier keer per jaar een goed gestoffeerd huis-aan-huisblad uit, is volop aanwezig op sociale media en haalt regelmatig de pers met positieve voorstellen en opvallende acties. Zonder corona waren de voorbije jaren wellicht ook goed gevuld met aperitiefbabbels, ontbijten en eetdagen. ‘We wachten op de versoepelingen en dan vliegen we er weer volop in.’

Centraal in de aanpak van de afdeling staan de huis-aan-huisbezoeken en de aanwezigheid in het straatbeeld. ‘Ik ben absoluut overtuigd van het nut van die aanpak. Het is een sterk middel en heeft veel invloed gehad. De mensen kennen ons, weten wie we zijn. Pas op, je moet dat continu doen, niet alleen in het jaar van de verkiezingen. En je moet natuurlijk je team meekrijgen. Huisbezoeken zijn tijdsintensief en niet iedereen staat daarvoor te springen.’

Voortvarende doordraver

Sabine kan leunen op een hechte en geëngageerde bestuursploeg. ‘Ik geef toe, ik ben een doordraver en kan soms wat voortvarend zijn. Zo’n bestuur, dat blijven vrijwilligers. Ik probeer hen dan ook zo goed mogelijk te enthousiasmeren. We gaan samen regelmatig op café, we gaan jaarlijks uit eten en we komen bij elkaar over de vloer. Maar vooral, ik betrek hen bij alles. Dat is belangrijk: dat iedereen weet waarmee we bezig zijn, wat we in de gemeenteraad gaan doen, wat we naar de pers sturen, wat we in ons huis-aan-huisblad gaan zetten.’

Ook dat huis-aan-huisblad is voor Sabine een belangrijk instrument. ‘Wat je in de gemeenteraad doet, dat is natuurlijk belangrijk. Maar de mensen weten dat niet

Het kasteel van Horst in deelgemeente Sint-Pieters-Rode.

altijd, die lezen de verslagen van de gemeenteraad niet. Daarom steken we veel tijd en energie in onze blaadjes. Gelukkig krijgen we daarbij veel steun van het partijsecretariaat. Die communicatiecel in Brussel, daar lopen straffe mensen rond.’

The duty of the opposition is to oppose, luidt het wel eens. Al heeft Sabine daar een eigen idee over. ‘Goh, misschien zijn we soms wat te braaf, maar ik geloof in positieve oppositie. De kracht van onze eigen voorstellen en ideeën. Wat voor zin heeft het om altijd en overal tegen te zijn? De andere grote oppositiepartij hier in Holsbeek is van dat kaliber: ze stellen nooit vragen, doen geen eigen voorstellen en zitten meestal maar te roepen. Ik ben niet van het principe dat we per se de bestuurscoalitie willen omverwerpen. Wij willen gewoon meebesturen, onze stempel drukken.’

Steentjes verlegd

Zelfs vanuit de oppositie lukt dat af en toe. ‘Je moet je als oppositiepartij geen illusies maken: ook hier heeft de bestuursmeerderheid een mentaliteit van ‘wij zullen wel beslissen, wij hoeven jullie daar niet bij te betrekken.’ Maar hier en daar hebben we toch al een steentje verlegd, door bijvoorbeeld betere wegmarkeringen aan de scholen te vragen. Die kwamen er ook. Ook de ondertekening van het charter Diervriendelijke Gemeente en het Boomcharter. En op officiële feestdagen wordt hier de Vlaamse Leeuw gespeeld en hangt de juiste vlag uit. Dat lijkt een pietluttig detail, maar ik ben een Vlaming, dit is een Vlaamse gemeente en daar mogen we ook trots op zijn.’

Holsbeek kent al 21 jaar een CD&V-hegemonie en dat merk je volgens Sabine wel. ‘Het is hier allemaal

Het 'Monument voor een duif' van kunstenaar Daan Theys herbergt de Wereldvredesvlam.

'We steken veel tijd en energie in onze huis-aan-huisbladen'

wat vastgeroest en oubollig. Een eigen Facebookpagina en een livestream van de gemeenteraad, daar zijn ze bij het bestuur nog niet mee bezig. Maar het zijn vooral de uitdagingen van de 21ste eeuw die dringend aangepakt

moeten worden. Hoe zal ons dorp er straks uitzien? Hoe laten we meer mensen wonen op minder plaats, terwijl we ook onze kernen niet willen volbouwen met appartementen? Het is een enorme evenwichtsoefening. Kleinere gemeenten gaan meer moeten samenwerken, met voldoende middelen voor de extra bevoegdheden die eraan komen.'

Aan die oefening, om van Holsbeek een mooie landelijke gemeente te maken waar iedereen zich thuis voelt, wil N-VA Holsbeek zeker meewerken. 'Holsbeek is een prachtige gemeente, landelijk, met veel groen. De vier

deelgemeenten hebben elk hun eigenheid. Er zijn veel unieke plekje's, zoals het kasteel van Horst (waar ooit de Rode Ridder woonde, red.), de Wereldvredesvlam, het Chartreuzenbos, de Dreef van Tilt, ... En Leuven ligt hier vlakbij.'

Die nabijheid van Leuven is overigens de reden waarom Sabine en haar echtgenoot – beiden uit Heist-op-den-Berg – ooit kozen voor Holsbeek. 'Mijn man werkt in Brussel, ik in Gasthuisberg in Leuven. We waren het pendelen moe en zochten naar een betere uitvalsbasis. Dat werd uiteindelijk Holsbeek.'

Sciencefiction

Sabine werkt al meer dan 30 jaar in Gasthuisberg in Leuven. Ze is er laborante in het Centrum voor Kankerbiologie van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB), dat verbonden is aan de KU Leuven. 'We doen al jaren onderzoek naar de vorming van bloedvaten bij gezondheid en ziekte. Bij kanker voeden onregelmatige bloedvaten de tumor. Wij proberen daar iets aan te doen door het metabolisme van de bouwstenen van die bloedvaten zodanig aan te passen dat onder andere chemotherapie beter tot bij de tumor geraakt en die niet verder groeit. Dat klinkt als sciencefiction, maar zo ver staan we dus al in de medische wetenschap.'

Verder verwijderd van dorpspolitiek kan dat niet zijn, maar toch slaat Sabine de brug: 'Bij onderzoek moet je vaak helemaal opnieuw beginnen en nieuwe wegen inslaan. Die gedrevenheid komt ook aardig van pas in de politiek. Al zijn het natuurlijk twee totaal verschillende werelden. Maar die afwisseling vind ik wel leuk.' ■

Een klein gelukske: de N-VA ziet jou graag

BRASSCHAAT

OUDENAARDE

PEER

EDEGEM

Tal van N-VA-afdelingen deelden rond 14 februari gelukskoekjes of pralines uit. Op de wekelijkse markt, in het ziekenhuis of in de winkelstraat: iedereen verdient zo nu en dan eens een klein gelukske, vindt de N-VA.

Gemeenteraadslid N-VA Lochristi op Olympische Winterspelen

Gemeenteraadslid Wouter Van den Broecke uit Lochristi was samen met zoon Robin tijdens de Olympische Winterspelen in China actief als interventiearts op de skipiste, terwijl zijn andere zoon Dries deelnam aan twee Olympische disciplines: de reuzenslalom en de gewone slalom in het alpineskiën. Helaas geen medaille voor de familie Van den Broecke, maar wél heel wat ervaringen rijker!

Gemeenteraadslid Wouter Van den Broecke (links) en zijn zonen Robin (midden) en Dries (rechts)

Trouwboekje 2.0 in Lubbeek

Door de digitalisering verdween een aantal jaren geleden de 'waarde' van een trouwboekje. In Lubbeek werd het trouwboekje een tijdje vervangen door een akte. 'Bij het overhandigen van die akte kregen we vaak de vraag naar het trouwboekje', zegt schepen van Burgerlijke Stand Davy Suffeleers. 'Daarom werkten we samen met een aantal medewerkers een alternatief uit.'

Het trouwboekje 2.0 bestaat uit drie delen: een fraaie houten verpakking, versierd met de namen van het koppel, een gegraveerde pen en een mooi boekje. In het boekje is ruimte voorzien voor een aantal traditionele zaken zoals de handtekeningen van koppel en getuigen, het adres en eventuele

kinderen. Daarnaast is het boekje gevuld met leuke extra's: quotes over het huwelijk, een alternatieve vragenlijst over het verleden en over de relatie, en sfeervolle foto's van Lubbeek. 'Trouwen in Lubbeek gebeurt nu nog stijlvoller dan voorheen', lacht Davy.

Honden baas in Aartselaar

Op zondag 23 januari sloot het oude zwembad in Aartselaar definitief de deuren. Niet met een knalfeest voor de mensen, maar wel voor ... hondjes!

'We wilden ons oude zwembad met een speciaal evenement afsluiten', zegt schepen van Sport én Dierenwelzijn Bart Lambrecht. 'Eerst dachten we aan een schuimfuij, maar dat was door de coronamaatregelen niet mogelijk. Een inwoner kwam op sociale media op het idee om honden toe te laten. Daarop kwamen meteen veel positieve reacties, waardoor we die suggestie verder uitwerkten met de sportdienst.'

Uiteindelijk konden er 78 honden komen zwemmen gedurende twintig minuten, telkens in groepen van zes. De reacties van de deelnemers waren bijzonder positief.

De marathon

van Herentals

Het Herentalse stadsbestuur en Sport Vlaanderen leggen in maart de bewegwijzering aan voor looptrajecten in Herentals, Noorderwijk en Morkhoven. Wie ze aan elkaar breijt, legt exact een marathon af.

Sportschepen Eva Brandwijk legt uit dat het idee van de lokale atletiekclub AC Herentals komt. 'Zij stelden voor om een aantal bestaande looproutes in de drie

deelgemeenten via nieuwe verbindingsstukken aan elkaar te knopen. Bovendien takken ze aan op parcoursen in de naburige gemeenten.'

In zijn totaliteit meet het traject in Herentals de marathonaafstand van 42 kilometer, maar lopers kunnen zelf bepalen welke (kleinere) afstand ze afleggen. 'Je kan zelfs beginnen met één kilometer. Iedereen moet ervan kunnen genieten, van de beginnende loper tot de marathonloper. Een primeur voor Vlaanderen.'

Zwalm pakt de koe(voet) bij de hoorns

Kersvers schepen van Openbare Werken Peter Van Den Haute rukte begin februari in Zwalm uit met een koevoet en ander materiaal om wateroverlast in de gemeente mee te helpen voorkomen.

Het leek eerst een stunt, maar Peter wou vooral de pijnpunten in kaart brengen en verder overleggen met de waterbeheerder. 'Omdat er veel regen werd voorspeld, ging ik zelf op pad om te zien waar de problemen het grootst waren', zegt Peter. 'Dat er af en toe wateroverlast is, vormt geen nieuw probleem. Maar het dreigt wel erger en urgenter te worden door de klimaatopwarming. Samen met de andere overheden werkt Zwalm aan oplossingen. Zo komt er een hemelwaterplan om regen beter en slimmer op te vangen. En de rivier de Zwalm wordt ook onder de loep genomen.'

'ARTIFICIËLE INTELLIGENTIE KAN ONZE SAMENLEVING TEN GOEDE VERANDEREN'

Dat de Europese Unie achteroploopt in de wedloop om de heerschappij op het vlak van artificiële intelligentie is een understatement. 'Willen we de sleutels voor onze toekomstige welvaart in eigen handen houden, dan moet de EU dringend een versnelling hoger schakelen', zegt Europees Parlements lid Geert Bourgeois. De belangen zijn nauwelijks te overschatten.

Wie vandaag nog gelooft dat artificiële intelligentie (AI) een ver-van-ons-bedverhaal is, schiet zich in de eigen voet. 'AI gaat over het boeken van efficiëntiewinsten en kostenbesparingen, over de concurrentiekracht van onze ondernemingen en overheden. AI kan Alzheimer voorspellen door uw handschrift te analyseren, een besmetting met Covid-19 vaststellen aan de hand van een hoest, of mensen met een voetprothese beter laten stappen. De vraag is dus al lang niet meer waarom we meer zouden moeten inzetten op AI, maar wel hóé', zegt Geert. 'Hoe moeten we de regelgeving erop afstellen? Hoe kunnen we onze achterstand wegwerken? Hoe kunnen we AI op een veilige, efficiënte manier inzetten en de ontwikkeling van AI het beste stimuleren met respect voor uw privacy?'

Wie niet sterk is, moet slim focussen

De Europese AI-achterstand ten opzichte van spelers zoals de VS en China is gigantisch. In 2020 gaf de VS 4,5 miljard euro uit aan onderzoek en ontwikkeling voor AI alleen. De EU vertegenwoordigde in 2020 slechts 4,8 procent van het totale aantal private investeringen die wereldwijd naar AI gaan, de VS en China respectievelijk 55,8 en 23,5 procent. 'Als de EU niet snel wakker schiet, zullen andere continenten ons de standaarden dicteren. En vergis u niet, er staat ontzettend veel op het spel: onze technologische toekomst, onze welvaart, onze waarden en mensenrechten, onze geopolitieke rol.'

*Geert Bourgeois:
'De vraag is al lang niet meer waarom we meer moeten inzetten op AI, maar wel hóé.'*

Helaas, of gelukkig: de EU is noch China, noch de VS. 'Wij hebben niet dezelfde middelen, maar we kunnen er wel voor kiezen om die gericht in te zetten. De financiering in de EU gaat op dit moment nog te veel naar kleine, kortstondige, nationale projecten die ons in de praktijk niet veel zullen opleveren. De EU moet focussen op de lange termijn en op een beperkt maar gericht aantal domeinen zoals de gezondheidszorg en het klimaat. Digitale technologieën zullen hoe dan ook cruciaal zijn voor het halen van onze milieudoelstellingen en het bestrijden van de klimaatverandering.'

'Meer samenwerking tussen lid- en deelstaten, meer investeren, slimmer investeren. Alleen zo gaan we de huidige versnippering van projecten en middelen tegen en kunnen we in een paar domeinen een eigen Europese AI-expertise opbouwen en wereldwijd de standaarden zetten. Met zijn uniek innovatief ecosysteem met enkele veelbelovende

AI-bedrijven moet Vlaanderen het voortouw nemen.'

Ruimte voor experiment

De EU zal alleszins haar regeldwang onder controle moeten houden bij de opmaak van AI-wetgeving. Ze zal ruimte moeten laten voor experiment. 'Eigen aan veel AI-producten is dat ze beter worden door te gebruiken. Een pre-certificatiesysteem kan daarom een mogelijke optie zijn. Maar ook voldoende regelluwe zones om te experimenteren, zijn cruciaal voor de ontwikkeling van AI-toepassingen.'

'Kortom, de nieuwe wetgeving voor AI zal innovatief en gedurfd zijn of ze zal niet zijn', besluit Geert. 'Laat dit een oproep zijn aan de Europese Commissie om te streven naar een slimme wetgeving die de Europese AI-ontwikkeling stimuleert in plaats van afblokt. Het is in ons eigen belang.' ■

FEDERAAL

'MAATREGELEN TEGEN HOGE ENERGIEPRIJZEN VOLSTAAN NIET'

Door een forse toename van de gas- en elektriciteitsprijzen zien velen hun jaarlijkse energiefactuur stijgen met duizenden euro's. Na weken kibbelen reageerde Vivaldi met een verwarmingspremie van 100 euro en een tijdelijke btw-verlaging op elektriciteit. En dit pas vanaf 1 april. 'Volledig ontoereikend', stelt Kamerlid Joy Donn e vast.

Geen korting op de gasfactuur dus, en een btw-verlaging op elektriciteit gedurende vier maanden wanneer de

winter voorbij is. In totaal gemiddeld 165 euro. 'Een druppel op een hete plaat', zegt Joy. 'Heel wat mensen in appartementsgebouwen en woonzorgcentra vallen bovendien uit de boot, net zoals zelfstandigen.'

'Ons voorstel was duidelijk: een belastingvermindering van 500 euro voor iedereen die geen recht heeft op het sociaal tarief. Dat is dus de volledige werkende middenklasse, zelfstandigen en gepensioneerden inbegrepen. En dat onmiddellijk vanaf 1 maart. Zonder negatief effect op de loonindexatie.'

Joy Donn e

VLAAMS

TRANSPARANTIE OVER WACHTLIJST VOOR PERSONEN MET BEPERKING

In het Vlaams Parlement lanceerde Tine van der Vloet een voorstel om personen met een beperking op de wachtlijst transparantie te bieden. Dat kan door hun een soort volgnummer toe te kennen.

'Het idee is niet nieuw', zegt Tine. 'In 2017 heb ik dat al herhaaldelijk aangekaart bij toenmalig minister van Welzijn Jo Vandeurzen. Toen was dat technisch nog niet mogelijk. Vandeurzen beloofde het systeem uit te werken in 2019, maar ondertussen zijn we alweer enkele jaren verder.'

Minister Wouter Beke (CD&V) gaf ondertussen mee dat het technisch weliswaar mogelijk is een plaats mee te delen, maar dat volgens hem niemand daarbij baat zou hebben. 'Een totaal verkeerde opvatting. Bij personen met autisme zou het bijvoorbeeld voor een zekere mentale rust kunnen zorgen. Ook voor het netwerk kan het verhelderend zijn. Voldoende communicatie en duiding kunnen valse verwachtingen voorkomen. Een indicatie geven, is het minste dat de overheid kan doen.'

Tine van der Vloet

BRUSSEL

ENERGIEFACTUUR IN BRUSSEL NOG HOGER

Door te extreme regulering om wanbetalers te beschermen, mijden veel leveranciers de Brusselse markt omdat het risico voor hen te hoog is. Daardoor betaalt een gemiddeld gezin in Brussel jaarlijks zowat 330 euro meer voor zijn energie dan in Vlaanderen.

Cielte Van Achter

In Vlaanderen kunnen consumenten kiezen uit liefst twintig leveranciers. Terwijl Vlamingen dus geregeld hun contract kunnen herbekijken, zijn er in de hoofdstad amper keuzemogelijkheden. Alle Brusselaars, kwetsbaar en minder kwetsbaar, draaien dus financieel op voor de onverantwoorde beleidskeuzes van de opeenvolgende linkse regeringen.

Fractievoorzitter Cielte Van Achter spoorde bevoegd minister voor Energie Alain Maron (Ecolo) al meermaals aan om dat acute gebrek aan concurrentie op de Brusselse energiemarkt aan te pakken. Tevergeefs. 'Bovendien heeft diezelfde minister Maron ons duidelijk te kennen gegeven dat de Brusselse regering de energiefactuur niet zal helpen verlichten. Ze valt louter terug op de federale maatregelen, zoals de verlenging van het uitgebreide sociaal tarief', zegt Cielte. 'Opnieuw een voorbeeld van hoe het zogenaamd rechtse Vlaanderen wel maatregelen neemt die de factuur verlagen voor alle Vlamingen, terwijl de Brusselaar de volle pot moet betalen.'

OEKRAÏNE, EEN GEOPOLITIEKE SPEELBAL

De Russische inval zet de verhoudingen op scherp. Oekraïne is een pion in een geopolitiek schaakspel tussen de Verenigde Staten en Rusland, waarbij ook de Europese veiligheid in de weegschaal ligt.

Met de Russische inval in Oekraïne bevestigt president Poetin dat hij niet gelooft dat de Oekraïners hun eigen keuze kunnen maken. Of het land zich democratisch kan ontwikkelen, een eigen buitenlands beleid kan uittekenen of zelfs wordt bezet en opgesplitst: het zijn opties waarin de Oekraïense bevolking geen stem lijkt te hebben. De geschiedenis bestendigt zich op dat vlak. Het hedendaagse Oekraïne is in het verleden door verschillende grootmachten bezet, waaronder het Pools-Litouwse Gemenebest en Oostenrijk-Hongarije. Tsarina Catharina de Grote zag in de gebieden langs de Zwarte Zee een Nieuw Rusland waarlangs zij het Ottomaanse Rijk wou terugdringen. Na een

korte periode van onafhankelijkheid na de Eerste Wereldoorlog werd de Oekraïense Sovjetrepubliek ingelijfd bij de Sovjet-Unie.

Taal en identiteit

Het land werd pas onafhankelijk bij het uiteenvallen van de Sovjet-Unie in 1991. Het bouwt sindsdien aan een nationale identiteit, maar dient daarbij enkele interne tegenstellingen te overwinnen. Een belangrijk element is de taal. Het Russisch weegt zwaarder door in het oosten en het Oekraïens domineert in het westen. Volgens de laatste volkstelling in 2001 had iets minder dan een derde van de inwoners Russisch als moedertaal. Toch is dat niet zuiver een oost-westtegenstelling. Ook in het oosten wordt vooral op het platteland vaak Oekraïens gesproken, terwijl men in de grote steden meer naar het Russisch grijpt. Veel inwoners schakelen vlot tussen de twee talen. Ook etnisch gezien is Oekraïne divers, met 17 procent van de bevolking die zich als

etnisch Russisch kwalificeert, naast minderheden als etnische Roemenen en Krim-Tataren.

Welke weg vooruit?

Religie speelt eveneens een belangrijke rol. Zo werd de annexatie van de Krim door Rusland deels in religieuze termen gerechtvaardigd. In de tiende eeuw liet vorst Vladimir van Kiev zich dopen op de Krim en zette zo de kerstening van Rusland in gang. Iets wat Poetin graag aangreep om in 2014 de Krim te annexeren als 'heilige grond'. In een recent essay karakteriseert Poetin de Oekraïners en de Russen als 'één volk', waarmee hij de banden tussen de twee landen tracht te versterken. Ondanks alle tegenstellingen en verschillende achtergronden zijn de inwoners bezorgd om gelijkaardige zaken: economische ontwikkeling, goed bestuur en rechtvaardigheid. Deze doelstellingen zullen enkel via democratische en vreedzame weg bereikt worden. ■

De weg van Wim van der Donckt

1965

Oudenaarde en Olen

Wim ziet het levenslicht op 6 juni 1965 in Oudenaarde, maar zijn ouders verhuizen al snel naar het Kempische Olen. Na de Grieks-Latijnse humaniora trekt Wim naar Antwerpen en Leuven om rechten te studeren.

1990

Gevuld studentenleven

Zowel in Antwerpen als in Leuven is Wim een actief lid van de KVHV. In het academiejaar 1990-1991 is hij zelfs praeses van de studentenclub.

1991

Bewaker van parlement

Wim vervult zijn militaire dienstplicht bij de militaire politie. Hij staat in voor de bewaking van ... het federale parlement. Dat hij daar dertig jaar later zou terugkeren als parlements lid, vermoedt hij dan nog niet.

2000

Van advocaat tot politierechter

In 1992 legt Wim de eed af als advocaat. In 1995 is hij nauw betrokken bij de oprichting van het huidige advocatenkantoor Matthijs, Voet en Co in Lier. In 2000 wordt hij benoemd als plaatsvervangend politierechter in Mechelen. Hij wordt ook lid van de benoemingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie.

2017

Kamerlid

In maart 2017 wordt Wim voor de eerste keer Kamerlid als opvolger van Zuhail Demir, die staatssecretaris wordt. Na de val van de regering keert Zuhail terug naar de parlementsbanken. In 2019 mag Wim opnieuw plaatsnemen in de Kamer, ditmaal als opvolger van Jan Jambon. Hij is vooral bedrijvig in de commissies Financiën, Begroting en Sociale Zaken.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Jürgen Constandt
Vlaams & Neutraal Ziekenfonds

'VLAANDEREN IS NOG TE VEEL DE BRAVE LEERLING'

Op 12 maart organiseert het Aktiecomitee Vlaamse Sociale Zekerheid (AK-VSZ) een symposium over de toekomst van het Vlaamse gezondheidsbeleid. Voorzitter van het AK-VSZ is Jürgen Constandt, die ook boegbeeld is bij het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds. Hij pleit al jaren resoluut voor een splitsing van de sociale zekerheid.

De hervormingsplannen voor de ziekenhuisfinanciering van Vooruit-minister Vandenbroucke brengen ons geen stap dichterbij een splitsing van de zorg (zie ook bladzijde 4, red.). Jij blijft daarvan nochtans een hevig pleitbezorger?

'Absoluut. Als we onze gezondheidszorg communautariseren, komen preventie, behandeling en financiële verantwoordelijkheid op hetzelfde politieke niveau. Dat maakt het gezondheidsbeleid doeltreffender en homogeen. We kunnen dan veel beter

onze eigen klemtonen leggen, op maat van de Vlamingen. Door de afbouw van de transfers komen er ook extra middelen vrij. Dat geeft mogelijkheden om de wachtlijsten in de zorg in te korten en hogere terugbetalingen te voorzien voor bijvoorbeeld tandzorgen en psychologische begeleiding. Ook de financiering van ziekenhuizen kan dan versterkt worden, waardoor de vaak hoge (ereloon)supplementen naar beneden kunnen. Men mag immers niet vergeten dat wij momenteel twintig procent van de medische kosten uit eigen zak betalen, waar dat in onze buurlanden amper negen tot twaalf procent is. En we zijn nu al wereldkampioen in belastingen! De splitsing hoeft trouwens niet te betekenen dat de solidariteit volledig verdwijnt. Maar ze zal wel transparant worden, met duidelijke afspraken.'

Zo'n communautarisering is natuurlijk alleen maar heiligmakend als enkele knelpunten worden aangepakt: de wachtlijsten, onvoldoende handen aan de ziekenhuisbedden, de betaalbaarheid ...

'Zeker, maar nu wordt er jaarlijks ruim twaalf miljard euro getransfereerd, dat is bijna 2.000 euro per Vlaming. En zijn er ontelbare overlegmomenten en niveaus nodig om tot beleid te komen. De coronacrisis heeft dat probleem pijnlijk geïllustreerd. Negen excellenties zijn in dit land bevoegd voor gezondheidszorg. Vooral Brussel en Wallonië leven met elk drie bevoegde ministers of staatssecretarissen serieus boven hun stand. Ook in het debat van de contingentering – het respecteren van de federale afspraken over het aantal artsen en tandartsen – is Vlaanderen de brave leerling. Het wordt tijd dat wij ook hier onze eigen weg gaan. Zeker omdat

het in Vlaanderen steeds moeilijker wordt om een afspraak vast te leggen bij bepaalde zorgverstrekkers. Hoeveel tandartsen voerden bijvoorbeeld al een patiëntenstop in? En hoe lang moet men soms wachten voor belangrijke medische onderzoeken? Op Vlaams niveau kunnen we allicht sneller werk maken van meer handen aan het bed. Inzake de activering van werklozen of langdurig zieken denken Vlamingen trouwens totaal anders dan Franstaligen. En daarom blijft dat op federaal niveau altijd geblokkeerd.'

'De belangrijkste uitdaging wordt de betaalbaarheid. In enkele jaren tijd is de staatsschuld opgelopen tot circa 50.000 euro per inwoner. In Vlaanderen ziet men dit probleem al lang in. Langs Franstalige kant ziet men de hoogdringendheid veel minder in. Ze praten er wel over, maar durven geen structurele maatregelen te nemen. De Vlaamse schuldgraad loopt stilaan op naar 75 procent van de Vlaamse begroting, maar die aan Franstalige kant overstijgt bijna de 200 procent. En dan heb ik het nog niet gehad over de federale tekorten. Wie zal dat uiteindelijk betalen? We moeten onze kinderen en kleinkinderen daarvoor behoeden.'

Tegenstanders opperen dat Vlaanderen te klein is om een eigen performant zorgsysteem uit te werken. Wat denk jij?

'Dat is natuurlijk prietpraat! Weet je, 12 van de 27 lidstaten van de Europese Unie zijn kleiner dan Vlaanderen. Heeft ooit iemand de vraag gesteld of Denemarken, Finland, Slovakije, Ierland, Kroatië, Litouwen, Slovenië, Letland, Estland, Cyprus, Luxemburg of Malta wel in staat zijn om hun gezondheidszorgmodel of ziekteverzekering

'De sociale zekerheid splitsen, maakt het gezondheidsbeleid doeltreffender en homogeen'

te organiseren? Ik denk het niet. Zeven van die landen zijn zelfs kleiner dan Wallonië.'

Waarvoor staat het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds (VNZ) juist?

'Ik stel op het ziekenfondsterrein steeds meer confederalisme vast, maar de traditionele ziekenfondsen blijven de staatsvorming als hun ergste nachtmerrie aanzien. Het VNZ ziet dat als enige ziekenfonds helemaal anders en ijvert resoluut voor de splitsing van de sociale zekerheid. Een overtuigd Vlaams, maar bewust ongebonden ziekenfonds. Met écht verrassend veel voordelen. Niet voor niets noteerde *Test Aankoop* recent dat de leden van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds het meest tevreden zijn over hun ziekenfonds. In feite zouden alle lezers lid moeten zijn van het VNZ.' ■

Geflitst

Johan Van Overtveldt werd eind januari herverkozen als voorzitter van de Begrotingscommissie in het Europees Parlement. Hij zal erop blijven toezien dat de lidstaten het herstelplan voor Europa uitvoeren volgens de regels en in het beste belang van de burgers.

Na eerder de werkloosheidsval vergroot te hebben, stelde paars-groen nu ook een arbeidsdeal voor zonder één noemenswaardige activeringsmaatregel. 'Dat bewijst andermaal dat Vivaldi de regering voor de niet-werkenden is. De PS dweilt met Vlaanderen de vloer aan', aldus Bart De Wever.

Uit de resultaten van de eerste taalscreening in de derde kleuterklas blijkt dat 15 procent van de kleuters extra taalondersteuning nodig heeft. 'Door taalachterstand tijdig op te sporen, kunnen we gericht ingrijpen', zegt Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts.

Studenten in het hoger onderwijs kunnen ook dit academiejaar leerkrediet terugvragen wanneer ze bij deelname aan de laatste examenkans niet slagen. 'Zij kunnen de coronacrisis inroepen als overmacht. Uitzonderlijke tijden vragen om uitzonderlijke maatregelen', zegt Vlaams Parlementslid Koen Daniëls.

'Hoe ingewikkelder de politici alles maken, hoe meer werk voor ons'

JAN HOFKENS STAAT AAN HET HOOFD VAN EEN GERENOMMEERD ADVOCATENKANTOOR

Kent u de serie 'Suits', over de lotgevallen van de flitsende zakenadvocaat Harvey Specter en zijn New Yorkse topadvocatenkantoor? Het doet wat denken aan de professionele wereld waarin voormalig Vlaams Parlementslid Jan Hofkens vertoeft als managing partner van zijn gerenommeerde advocatenbureau Lydian. Antwerpen is echter New York (nog) niet. Maar als Jan over zijn vak praat, is dat met eens zoveel passie en bravoure. En dan begrijp je waarom hij destijds koos voor zijn voltijdse professionele carrière en zijn politieke mandaat aan de kapstok hing.

Jan Hofkens mag dan slechts twee jaar in de parlementaire zetel van het Vlaamse halfrond hebben gezeten, zijn politieke carrière gaat langer mee dan die van de N-VA. Jan was al actief achter de schermen bij de Volksunie en koos in

2001 resoluut voor het project van Geert Bourgeois en dat jonge opkomende talent, een zekere Bart De Wever.

In 2003 werd hij voorzitter van de partijraad, het op een na hoogste orgaan binnen de partij. 'Me engageren op het voorplan, op een kieslijst, daar dacht ik toen niet aan. Dat was nooit mijn primaire bedoeling. Ik deed dat allemaal uit overtuiging, omdat ik zo geloofde in het project van Geert en Bart', zegt Jan.

Het was dan ook pas in 2012 dat Jan voor een politiek mandaat ging, in zijn toenmalige woonplaats Wommelgem. Hij werd verkozen als gemeenteraadslid én provincieraadslid. 'Toen kwam 2014 eraan. Je voelde gewoon aan alles dat dat historische verkiezingen gingen

worden voor de N-VA. Ik wou wel deel uitmaken van dat succesverhaal. Toen men mij een tweede opvolgersplaats aanbood, vond ik dat een unieke kans. Die kleine partij van weleer, die jaren moest vechten om te overleven ... We stonden klaar om de boel om te gooien. Daar wou ik bij zijn.'

Kippenvelmoment

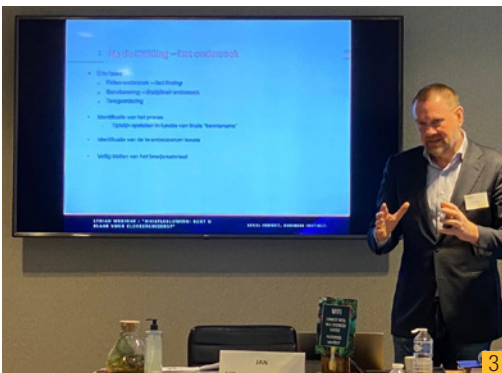
Het blijft volgens Jan het meest memorabele moment uit zijn politieke carrière: 'De intrede van Bart De Wever in die feestzaal in Brussel, na onze enorme verkiezingsoverwinning. Op de muziek van *Euphoria*. Ik stond toen aan het podium en zag dat allemaal gebeuren. Als ik dat nummer nu hoor, komen de haren op mijn armen nog altijd recht. Een uniek kippenvelmoment.'

1

2

3

4

1. Pleiten doet Jan zelden, maar voor enkele jonge geïnteresseerden trekt hij graag zijn toga aan.

2. In 2019 werd Jans advocatenkantoor Lydian door Trends uitgeroepen tot beste zakenadvocatenkantoor.

3. Jan geeft vaak opleidingen over arbeidsrecht.

4. Van 2014 tot 2016 was Jan Vlaams Parlements lid voor de N-VA.

De N-VA nam de leiding van de Vlaamse Regering en dat maakte dat Jan kon zetelen in het Vlaams Parlement. Hij werd er ook voorzitter van de commissie Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Het zou voor menig partijmilitant van het eerste uur het summum zijn van een jarenlange inzet. ‘Maar ik merkte al vrij snel dat mijn politieke ambt moeilijk te combineren viel met mijn job als advocaat, ondanks alle goede voornemens en afspraken die ik had gemaakt. Ik was medestichter van mijn advocatenkantoor en aandeelhouder. Dus koos ik voor mijn grote liefde, de advocatuur.’

Twee jaar na zijn eedaflegging trok Jan de deuren van het parlement én van de politiek achter zich toe. Met spijt? ‘Nee, zeker niet. Ik wist dat ik een keuze moest maken. Ik had ook niet het gevoel dat ik veel impact had als Vlaams Parlements lid. Ik heb dan ook bewondering voor die parlementsleden die veelal in de achtergrond hard hun

best doen en amper de pers halen. Een pluim voor die mensen.’

Beste van België

Ondertussen is Jan managing partner van zijn advocatenkantoor Lydian. Dat werd in 2019 door Trends uitgeroepen tot beste arbeidsadvocatenkantoor van België. ‘Lydian doet aan zakenadvocatuur, dus geen strafrecht of echtscheidingen. We hebben een honderdtal advocaten rondlopen. Een deel van hen doet exclusief arbeidsrecht, zoals ik. We doen alles wat een onderneming nodig heeft om te ondernemen: fiscaal advies, overnames, fusies, afvloeiingen.’

Jan komt daarbij veelvuldig in contact met vakbonden. ‘Op nationaal niveau doen vakbonden wellicht te vaak aan politiek, maar mijn ervaring met lokale en regionale vakbondsmensen is altijd correct geweest. Ik zeg dat ook tegen mijn klanten: probeer de vakbond als je partner te zien, niet als de vijand. Ik heb altijd akkoorden kunnen maken, ook in

de moeilijkste omstandigheden.’

De politiek loert altijd wel om de hoek. Ons gesprek vindt plaats op de dag van de voorstelling van de federale arbeidsdeal – *much ado about nothing*, aldus Jan. Of hij het kluwen aan bevoegdheden geen voortdurende bron van ergernis vindt? ‘Het is in andere landen niet altijd beter. En trouwens, hoe ingewikkelder de politici alles maken, hoe meer werk voor ons. Ik zou dus zeggen: doe gerust voort!’ (*lacht*)

Boodschap voor de politiek

Straffe tweets over de politieke actualiteit zal je Jan niet meer zien posten, maar toch heeft hij een niet mis te verstane boodschap voor de politiek: ‘Er groeit lethargie en apathie, ook bij ondernemers, door het voortdurende conflictmodel waarin de politiek momenteel vastzit. Dat is een signaal dat onze beleidsmakers beter ernstig nemen met het oog op 2024.’ ■

1

2

4

op tournee met **BDW**

3

1 **BLIJF VAN DE PARTIJ IN 2022**

De weg die Vivaldi bewandelt, leidt Vlaanderen regelrecht naar de afgrond. Er komen geen broodnodige hervormingen van onze arbeidsmarkt en sociale zekerheid. De inflatie is torenhoog en we gaan naar het grootste begrotingstekort van de EU. En dan wil paars-groen ook nog eens de goedkoopste en meest klimaatvriendelijke energiebron afvoeren.

De Vlaming die werkt, spaart en onderneemt betaalt het gelag. Maar het is nog niet te laat. Een sterke N-VA kan het tij nog keren. Daarvoor hebben we ook u nodig. Vernieuwde u uw lidmaatschap dit jaar nog niet? Doe dat dan vandaag nog, via de QR-code of de overschrijvingsgegevens die u per brief hebt ontvangen. Of surf naar mijn.n-va.be/hernieuw.

2 **DIKKETRUIENDAG MET JONG N-VA**

Dikketruiendag stond dit jaar in het teken van klimaatacties. En actie, dat is natuurlijk een kolffe naar de hand van Jong N-VA!

Naar aanleiding van dikketruiendag biedt de jongerenpartij via de N-VA-webwinkel een (dikke) trui met opschrift 'Stop de kernuitstap' aan. Want als de paars-groene regering haar plannen doorzet, zal het binnenkort elke dag van het jaar dikketruiendag zijn.

Koop uw eigen trui via de link op www.jongnva.be

3 **OP TOURNEE MET BDW**

2020 en 2021 waren turbulente jaren. Door het coronavirus kreeg u te weinig de kans om daarover met ons te spreken. Daarom komt partijvoorzitter Bart De Wever naar al onze vijftien arrondissementen om terug te kijken op de politieke gebeurtenissen én om vooruit te kijken naar de toekomst van onze partij.

Stip alvast de datum van uw voorkeur aan in uw agenda en schrijf snel in via www.n-va.be/op-tournee-met-BDW.

- 10 maart AB Leuven (Lubbeek, volzet)
- 17 maart AB Waas (Lokeren)
- 18 maart AB Brugge-Torhout-Oostkust (Knokke-Heist)
- 24 maart AB Kortrijk-Roeselare-Tielt (Tielt)
- 14 april AB Mechelen (Putte)
- 21 april AB Gent-Eeklo (Eeklo)
- 28 april AB Ieper (Zonnebeke)
- 5 mei AB Halle-Vilvoorde Grimbergen)
- 12 mei AB Dender (Dendermonde)
- 9 juni AB Antwerpen (Antwerpen)
- 23 juni AB Oostende-Veurne-Diksmuide (Oostende)
- 15 september AB Aalst-Oudenaarde (Oudenaarde)
- 22 september AB Turnhout (Oud-Turnhout)
- 29 september AB Limburg (Hasselt)
- 6 oktober AB Brussel (Brussel)

6

5

7

4 LOKALE BESTUURSVERKIEZINGEN VAN START

De N-VA zette bij de lokale verkiezingen in 2012 en 2018 in heel Vlaanderen en Brussel grote stappen richting lokale verankering. De volgende lokale verkiezingen op 13 oktober 2024 zijn dé nieuwe uitdaging. In alle steden en gemeenten zijn het de lokale bestuursploegen van onze N-VA-afdelingen die deze verkiezingen zullen voorbereiden. Het doel: de N-VA lokaal nog sterker verankeren en in nog meer steden en gemeenten mee besturen.

Heeft u goede ideeën om uw stad of gemeente veiliger, properder, fietsvriendelijker, kortom beter te maken? Of beschikt u over kennis en ervaring die onze partij goed kan gebruiken in de aanloop naar de lokale verkiezingen van 2024? Aarzel dan niet om u kandidaat te stellen voor een bestuursfunctie en uw stem uit te brengen.

Als lid kreeg u onlangs – of ontvangt u binnenkort – alle informatie over de bestuursverkiezingen in uw afdeling.

5 MIREILLE COLSON IS NIEUWE GEDEPUTEERDE

Sinds 1 januari zijn drie van de vier gedeputeerden in de Antwerpse deputatie N-VA'ers. Naast Luk Lemmens en Jan De Haes, die als sinds 2019 in de deputatie zetelen, heeft nu ook Mireille Colson uit Herselt haar intrede gemaakt.

Mireille (43) is bevoegd voor Vrije Tijd, Toerisme, Recreatie- en Groendomeinen, ICT, Personeel, Communicatie en Organisatie. Ze is ook gemeenteraadslid in Herselt en zetelt al negen jaar als provincieraadslid voor de N-VA.

6 LOOP MEE VOOR HET GOEDE DOEL

Bent u een geofende of gelegheidsloper die al sportend geld wil inzamelen voor het goede doel? Loop dan samen met de N-VA op zondag 24 april de Antwerp 10 Miles! Zoals ieder jaar is de deelname zelf gratis als u met ons meeloopt. Om de spaarpot van ons goede doel zo goed mogelijk te vullen, vragen we u

wel om een bijdrage naar keuze te storten, zodat wij een mooi bedrag kunnen overmaken aan de organisatie waarvoor wij lopen.

Schrijf u uiterlijk op 26 maart in via david.dogge@n-va.be. U kan deelnemen aan de 10 Miles, Short Run en Kids Run.

7 ACTIE TEGEN SPUITRUIMTE

De N-VA in Brussel voerde actie tegen de spuitruimte voor druggebruikers die eind maart opent in de Brusselse Woeringenstraat. 'De Brusselse overheid faciliteert en normaliseert het gebruik van drugs. Die spuitruimte en de gedoogzone van 500 meter errond zijn een compleet verkeerd signaal en staan haaks op het ontradringsprincipe', zegt Brussels parlementslied Mathias Vanden Borre. Bovendien is de drugswet duidelijk: het faciliteren van druggebruik is verboden. De spuitruimte is dus illegaal, terwijl de gedoogzone drugsdealers vrij spel geeft en de leefbaarheid van de buurt in gevaar brengt.

Eva Maes is secretaris van het arrondissementeel bestuur Brugge-Torhout-Oostkust en voorzitter van N-VA Torhout

‘In een arrondissementeel bestuur kan je kort op de bal spelen’

Eva Maes, dat is je zuiverste engagement en onversneden West-Vlaamse werkvijver. Ze is voorzitter van de N-VA in Torhout en zetelt er ook in de gemeenteraad. Daarnaast is ze secretaris van het arrondissementeel bestuur van Brugge-Torhout-Oostkust. Ondertussen baat ze samen met haar echtgenoot een bloeiende zaak uit en is ze mama van drie tieners. Toch maakte ze graag tijd voor een babbel met LEO.

In de partijstructuur van de N-VA spelen de arrondissementele besturen (AB's) een cruciale rol. Dat is vrij uniek in het politieke landschap. De N-VA is zowat de enige partij die kiest voor arrondissementen als bovenlokaal bestuursniveau. De provincies hebben we in onze partijstructuur dus al quasi afgeschaft.

Brussel ligt veraf

Voor een doorsnee lid zijn zo'n arrondissementele besturen vrijwel onzichtbaar, maar voor de lokale afdelingen zijn ze een belangrijk trefpunt. 'Ik leg dat graag simpel uit aan de mensen: een AB brengt verschillende afdelingen uit de streek samen en ondersteunt ze. Het is ook een brug tussen die lokale afdelingen en het nationale niveau. Zeker hier in ons hoekje in West-Vlaanderen is dat geen overbodige luxe. Brussel ligt hier ver vandaan, hé,' zegt Eva.

'Het zal wel streekgebonden zijn, maar hier in West-Vlaanderen loopt het allemaal wat stroever. We zijn misschien wat norser, meer *op ons eigen* en moeilijker te overtuigen om samen in groep naar buiten te komen. Dat 'wij-gevoel' leeft hier niet altijd even sterk. Dat proberen wij met ons AB toch wat meer te stimuleren.'

'Wij,' dat is onder meer de tandem die ze vormt met Daphné Dumery, de voorzitter van het AB van Brugge-Torhout-Oostkust. 'Daphné is een felle daarin. Die geeft niet af. Het feit dat we ook het meest vrouwelijke AB zijn, met acht vrouwen op veertien AB-leden, speelt wel een rol. Laat ik het zo stellen: het gaat vlotter om dingen te organiseren,' knipoogt Eva. 'Kijk, we hebben zelfs Bart De Wever overtuigd om naar onze regio te komen, op 18 maart.'

'Een goed werkend AB is een absolute meerwaarde voor een lokale afdeling'

Geen praatbarak

Een goed werkend AB is een absolute meerwaarde voor een lokale afdeling, daarvan is Eva overtuigd. 'Het AB is geen praatbarak. Soms is het een plek waar afdelingen wat stoom kunnen

komen aflaten, maar ook dan is dat AB nuttig om bepaalde lokale bezorgdheden snel te signaleren aan het nationale niveau. Het is vooral een prima plek om kort op de bal te spelen, om informatie goed te laten doorstromen, om elkaar te steunen. Dat lukt in ons AB heel goed. We hangen goed aan elkaar.'

Voor Eva is het dan ook vanzelfsprekend dat een afdeling de juiste mensen afvaardigt naar het AB. 'Je mag daar niet licht over gaan, vind ik. Daarom hebben we ook de aanwezigheidsregels verstrengd: wie te vaak afwezig is op de bestuursvergaderingen, verliest zijn stemrecht.'

Eva wijst op de lokale bestuursverkiezingen die alle afdelingen in maart organiseren. 'Straks krijgen onze lokale afdelingen nieuwe besturen, met hopelijk ook extra nieuwe gezichten. Als volgend jaar ook de AB-besturen worden gekozen, is het goed dat de lokale besturen nu al goed nadenken over wie ze willen afvaardigen.'

Die lokale bestuursverkiezingen, dat is een uitdaging. 'Door corona zijn we de laatste jaren moeilijk tot bij onze leden geraakt. Toch is het belangrijk dat zoveel mogelijk leden zich engageren. Het is niet gemakkelijk om nieuwe mensen te overtuigen. Hier in Torhout hebben we ons in eerste instantie gefocust op de mensen die in 2018 op de lokale lijst stonden. Dat zijn sowieso mensen die al een ferm engagement hebben getoond.

Eva's tankstation annex buurtwinkel is een echte ontmoetingsplaats: een bron van weetjes, ontmoetingen én stemmen.

Die moet je koesteren. De stap naar een zitje in het bestuur is dan iets meer vanzelfsprekend.'

CD&V-overwicht brokkelt af

De echte uitdaging komt natuurlijk in 2024. 'Ik geloof in onze kansen', zegt Eva resoluut. Al beseft ze dat West-Vlaanderen een strijdgewest is. 'Er is nog steeds een stevig overweight van CD&V in tal van gemeenten. Dat brokkelt weliswaar af. Dat zag je ook hier in Torhout, waar we toch stevig vooruit zijn gegaan. Politiek-strategisch is het misschien beter om niet groter te worden, zo ben je een aantrekkelijke partner. Maar we gaan gewoon uit van onze eigen kracht, onze eigen ideeën. We willen meebesturen. Dat is de essentie van politiek, niet?'

Toch duikt hier en daar het spook op van de lokale stadlijsten. 'Hier in de streek is het nog steeds moeilijk om mensen te overtuigen zich te binden aan de partijnaam. Dan zou een lokale lijst gemakkelijker zijn. We vangen die signalen ook op in ons AB en het zou goed zijn dat de partijtop zich daarvan ook bewust is. Ik ben er geen voorstander van. Ik ben zodanig trots op mijn partij, waar ze voor staat, lokaal én nationaal. Dat zijn mijn politieke wortels, mijn overtuiging. Dat partijen als Open Vld zo'n overlevingsstrategie nodig hebben, tot daaraan toe.' *(lacht)*

We sluiten af, want het werk in de zaak roept. Eva's tankstation annex buurtwinkel is ook een echte ontmoetingsplaats, met toog en al. Dat is een bron van weetjes, ontmoetingen én stemmen. 'In 2019 haalde ik meer dan 11.000 stemmen. In 2024 mag de partij dus opnieuw op mij rekenen als ze dat wil', knipoogt Eva. ■

MEER WAARDE

Et alors?

Et alors? De schampere reactie van wijlen president Mitterrand vat volledig samen waarom de Fransen zo Frans zijn. Mix *je ne sais quoi*, grandeur, een opmerkelijke relatie tot de eigen taal en vooral ook lossere zeden dan de gemiddelde Europeaan en je komt al een heel eind.

Kikkerbilen en schapenkloten, een Frans (on)gemak, de van moord beschuldigde Édith Piaf: ze passeren allemaal de revue in dit nieuwe boek van onze eigenste columnist Joost Houtman en *Trends*-journalist Alain Mouton. De auteurs duiken ook de Franse politiek in, waarbij ze menig (presidentiële) kroon ontbloten en koppen doen rollen. Waarom

Bernadette niet Maria maar wel een bosninf in Lourdes zag? Waarom de Fransen wereldkampioen staken zijn? Wat de Pool Frédéric Chopin, de Italiaanse Carla Bruni en de Belg Johnny Hallyday zo Frans maakt? Joost mag het weten.

Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn (uitgeverij Ertsberg) is aanbevolen lectuur voor liefhebbers van *la douce France* én voor de gretige lezers van de column op de bladzijde hiernaast.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Wie gaf zijn naam aan de term 'chauvinisme' (naam én voornaam)?' Stuur uw antwoord voor 30 maart naar LEO@N-VA.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Schuldig over de hele lijn

Sinds de val van de Muur lijkt links in Europa het noorden kwijt, stelt de Franse schrijver en filosoof Pascal Bruckner. In het strijdpark der ideeën hebben vrijheid, gelijkheid en vooruitgang plaats geruimd voor een nieuwe drie-eenheid: gender,

identiteit en ras. Jarenlang werd gevochten voor het proletariaat, de derde wereld en de verworpenen der aarde. Het neofeminisme, het antiracisme en het dekolonialisme hebben dat allemaal veranderd. Volgens Bruckner duiden die alle drie dezelfde schuldige aan voor al wat fout gaat in de wereld: de witte man. Zijn anatomie en huidskleur volstaan om hem schuldig te verklaren.

In *Schuldig over de hele lijn* onderzoekt Pascal Bruckner hoe het zover is kunnen komen, en hoe de strijd tussen geslachten, rassen en gemeenschappen volop bezig is de plaats in te nemen van de klassenstrijd en de strijd tegen sociale ongelijkheid. Het ene racisme dreigt het andere te vervangen. Een wereld waarin iedereen op de duur alleen nog zichzelf en mensen die heel hard op hem lijken tolereert, komt steeds dichterbij.

Schuldig over de hele lijn is een uitgave van Standaard Uitgeverij en tegen 24,99 euro verkrijgbaar in uw lokale of online boekhandel.

Uitgesproken

Als voormalig hoogleraar sociale-zekerheidsrecht spreekt Danny Pieters na 47 jaar academische carrière vrijuit over wat hem

gedurende die hele periode heeft verwonderd en verontwaardigd. Terugblikkend poneert hij 47 stellingen over Vlaanderen en Europa. Elke stelling staat op zich, maar alle zijn ze uitgesproken: voor een meer atletische overheid, voor een nieuw Europa en voor het centraal stellen van werkzaamheid en solidariteit. Hij geeft ook een aantal ideeën mee over recht en gerechtigheid, cultuur, taal, onderwijs en onderzoek.

Danny Pieters was als lid van 'de bende van vier' medeoprichter van de N-VA in 2002. Hij was Kamerlid van 1999 tot 2003 en senator van 2010 tot 2013. In die periode was hij ook meer dan een jaar Senaatsvoorzitter. Sinds 2021 is Danny Pieters rechter bij het Grondwettelijk Hof.

Uitgesproken. 47 scherpe stellingen voor Vlaanderen & Europa is uitgegeven door Pelckmans.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'In welke stad werd Danny Pieters in 2012 verkozen als gemeenteraadslid?' Stuur uw antwoord voor 30 maart naar LEO@N-VA.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE FAZANTEN ZO FAZANT ZIJN

Co-ouderschap

In de Bidasoa, een grensrivier tussen Frankrijk en Spanje, ligt een eiland met een oppervlakte van 6.820 vierkante meter: Île des Faisans, alias Isla de los Faisanes. Bestuurlijk valt dat Fazanteneiland onder co-ouderschap. En neem dat maar letterlijk: van 1 februari tot en met 31 juli hoort het bij Spanje en van 1 augustus tot en met 31 januari bij Frankrijk.

Op 7 november 1659 werd op dit eiland het Verdrag van de Pyreneeën gesloten. Daarmee kwam een eind aan de Frans-Spaanse conflicten die voortvloeiden uit de Dertigjarige Oorlog en werden nieuwe grenzen vastgelegd. Waarna Frankrijk min of meer zijn huidige vorm van een zeshoek verkreeg. Fazanteneiland werd daarna jarenlang gebruikt om gijzelaars uit te wisselen tussen beide landen. Het verdrag werd op 7 juni 1660 bovendien bezegeld met het huwelijk tussen de Franse koning Lodewijk XIV en de enige dochter van de Spaanse koning Filips IV, Maria Theresia. Wonen hebben zij er nooit gedaan. Niemand eigenlijk. Joost zal dus nooit weten hoe schizofreen het aanvoelt om als Fransman te gaan slapen op 31 januari, op 1 februari als Spanjaard wakker te worden en op 1 augustus bij het ontbijt toch weer aan de croissants te zitten.

De stoplichtoorlog

In datzelfde verdrag van 1659 zag de Spaanse enclave Llívia het levenslicht. De overlevering wil dat Llívia door Hercules is gesticht en vernoemd werd naar de vrouw van de Romeinse keizer Augustus. De overlevering leert ons echter weinig

over het waarom van deze enclave. Buiten dat het waarschijnlijk een slordigheid betrof. Frankrijk verzocht meermaals om het volledig door Frans grondgebied omsloten Pyreneeënstadje op een hoogte van 1.223 meter weer te kunnen aanhechten. Langs Spaanse kant werd dat steeds afgewezen. Enkel tijdens de korte tijd dat Catalonië door Napoleon bij Frankrijk was ingelijfd (1812-1814) was Llívia Frans. Vraag is nu hoe de Llivianen zichzelf zien. Frans? Spaans? Lliviaans? Het antwoord kennen we sinds 2017. Toen stemden ze massaal voor ... de onafhankelijkheid van Catalonië. Na bezet geweest te zijn door Romeinen, Visigoten, Moren, Franken en Fransen willen de Llivianen nu graag van de Spanjaarden af.

'TOT 1995 WAS HET VERBODEN DE WEG OP FRANS GRONDGEBIED TE VERLATEN OF OP TE RIJDEN'

Llívia is via een twee kilometer lange baan over Frans grondgebied verbonden met Spanje. Tot de afschaffing van de grenscontroles in 1995 was het verboden de weg op Frans grondgebied te verlaten of op te rijden. Deze weg zou uiteindelijk tot een 'oorlog' leiden, die ontstond toen Frankrijk in 1973 de weg niet langer als een route nationale beschouwde. Waardoor

die dus ironisch genoeg net wel een 'nationale' weg werd. Omdat het geen voorrangsweg meer was, moesten bestuurders voortaan verplicht stoppen aan het kruispunt met de N20 van en naar Toulouse. Veel Spanjaarden zagen daarin een beperking van hun recht om zich ongehinderd van en naar Llívia te verplaatsen. Stoppen aan het kruispunt? No, gracias! Stopborden werden keer op keer verwijderd. Het gevolg? Verwarring alom. Na tien jaar werd de stoplichtoorlog beëindigd toen Frankrijk een brug over de N20 bouwde. Of hoe al te ingewikkelde staatskundige toestanden steeds maar weer tot gedoe kunnen leiden. Stel je voor welke toestanden het zou geven als op het nabijgelegen Fazanteneiland ook echt mensen zouden wonen. Joost wil het zelfs niet weten.

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*.

PALLIETER

Vlaams zinnebeeld

75 jaar geleden overleed de Vlaamse schrijver en dichter Felix Timmermans, een van de populairste auteurs van Vlaanderen. Hoewel de *Fé* bovenal een kunstenaar was, gaf hij doorheen zijn leven blijk van een sterke flamingantische overtuiging.

Zijn meest succesvolle literaire werk was *Pallieter*, gepubliceerd in 1916. De roman is vernoemd naar het hoofdpersonage, een levensgenieter die in de idyllische Netevallei bij Lier 'de dag melkt' in het paradijselijke landschap. Op een kermis wordt Pallieter verliefd op Marieke. Hij trouwt met haar en samen krijgen ze een drieling. Maar wanneer Pallieter verneemt dat er een spoorlijn wordt aangelegd door zijn geliefde Neteland trekt hij 'de wijde schone wereld in, lijk de vogels en de wind'. Timmermans begon aan *Pallieter* na een zware ziekte. Mogelijk voedde dit het vitalisme van zijn romanfiguur.

Dat *Pallieter* zo succesvol werd onthaald, had deels te maken met het feit dat het boek in volle oorlogsperiode uitkwam. Het publiek in Vlaanderen, en ook in Nederland, onthaalde een roman die de levensvreugde verheerlijkte met open armen, als literair tegenbeeld van de oorlogswaanzin.

Zo groeide de romanfiguur tot een Vlaams zinnebeeld zoals ook Tjil Uilenspiegel of Reinaert de Vos er een is. Het boek werd vaak herdrukt, veelvuldig vertaald en zelfs verfilmd. *Pallieter* gaf zijn naam ook aan Vlaamsgezinde weekbladen, ontelbare horecazaken en een lekker streekbiertje. Als bijnaam wordt hij gekoesterd voor en door de inwoners van het Neteland. Zo zingen voetbalsupporters op het Lisp nog steeds:

*'Geboren en getogen, ja,
ik ben een Pallieter.
Lierse zit voor altijd in m'n hart.'*